

de juliol de mil nou-cents setanta-nou o d'u de gener de cada any.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau Reial, de Madrid, setze de novembre de mil nou-cents setanta-nou.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

27857 *LLEI 37/1979, de 19 de novembre, d'integració dels funcionaris del cos auxiliar de l'Administració militar en el cos general administratiu. («BOE» 281, de 23-11-1979.)*

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer.

Els funcionaris civils pertanyents al Cos General Auxiliar de l'Administració Militar, procedents de cossos o escales que no hagin estat declarats «a extingir» o «a amortitzar» per la disposició que els va crear, i que hagin estat integrats en el Cos General Auxiliar en la data d'entrada en vigor de la Llei cent tres/mil nou-cents seixanta-sis, de vint-i-vuit de desembre, perquè no reuneixin les condicions exigides a la disposició transitòria quarta d'aquesta per integrar-se al Cos General Administratiu, poden portar a terme aquesta integració si amb posterioritat a aquesta data han complert les condicions indicades, sempre que hagin estat en servei actiu des del seu ingrés a l'Administració Militar fins al moment en què les van complir.

Article segon.

Els funcionaris pertanyents al Cos General Auxiliar que hi hagin ingressat a l'empara de la disposició transitòria vuitena de la Llei cent tres/mil nou-cents seixanta-sis, de vint-i-vuit de desembre, es poden integrar, en ocasió de vacant, al Cos General Administratiu, sempre que reuneixin les condicions següents:

a) Que tinguin almenys deu anys de serveis efectius des del seu nomenament com a funcionaris del cos general auxiliar de l'Administració Militar.

b) Que hagin estat en servei actiu des del seu ingrés a l'Administració Militar i hi continuïn fins al moment en què compleixin o hagin complert els deu anys com a funcionaris.

Article tercer.

U. Els funcionaris a què es refereix l'article anterior s'inclouen en una relació que s'ordena partint del resultat d'un concurs en què es tenen en compte els serveis efectius prestats, títols acadèmics o professionals i altres mèrits objectius que reglamentàriament es determinin.

Dos. Aquests funcionaris han de cobrir el seixanta per cent de les vacants que hi hagi després d'integrar-se els previstos a l'article primer o les que es produeixin d'ara endavant al Cos General Administratiu de l'Administració militar, segons l'ordre que tinguin en la relació prevista al número anterior. La resta de les vacants

s'ha de proveir, a parts iguals, mitjançant oposició lliure i oposicions restringides entre funcionaris ingressats en el cos general auxiliar de l'Administració Militar que reuneixin les condicions que estableix la Llei cent tres/mil nou-cents seixanta-sis, de vint-i-vuit de desembre, per a l'accés al Cos Administratiu.

Article quart.

S'autoritza el Govern perquè, a proposta del Ministeri de Defensa, dicti les disposicions necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau Reial, de Madrid, dinou de novembre de mil nou-cents setanta-nou.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

28526 *REIAL DECRET LLEI 19/1979, de 23 de novembre, pel qual es modifica parcialment el Reial decret llei 1/1977, de 4 de gener, que va crear l'Audiència Nacional, i es prorroga la vigència de la Llei 56/1978, de 4 de desembre, de mesures especials en relació amb els delictes de terrorisme comesos per grups armats. («BOE» 289, de 3-12-1979.)*

El Reial decret llei u/mil nou-cents setanta-set, de quatre de gener, a l'article quart, atribueix a l'Audiència Nacional el coneixement de determinats delictes per raó de les circumstàncies concurrents, l'àmbit territorial que abasten els seus efectes o la seva comissió per bandes o grups organitzats. A aquests delictes s'hi van afegir nous tipus, entre altres els de terrorisme i la seva apologia, pels reials decrets llei tres/mil nou-cents setanta-set i tres/mil nou-cents setanta-nou, de quatre i vint-i-sis de gener, respectivament; i per raons anàlogues a les que preveuen aquells preceptes, ara s'hi incorporen altres supòsits, alhora que es concreten amb més precisió les circumstàncies que han de concórrer en el delictes d'escàndol públic perquè el seu enjudiciament correspongui a l'Audiència Nacional.

D'altra banda, no havent estat promulgada fins avui la Llei sobre seguretat ciutadana, i subsistint les greus circumstàncies que van motivar la Llei cinquanta-sis/mil nou-cents setanta-vuit, de quatre de desembre, que té limitada temporalment l'efectivitat a un termini d'un any, a comptar de la seva promulgació, es considera de necessitat notòria prorrogar la vigència de la Llei esmentada.

Encara que la competència de l'Audiència Nacional és objecte de consideració especial en el projecte de Llei orgànica del poder judicial remès a les Corts Generals, raons evidents de necessitat extraordinària i urgent fan aconsellable portar a terme les reformes i la prorroga indicades mitjançant reial decret llei, tenint en compte, d'una banda, la transcendència social dels delictes que es preveuen i la seva repercussió en l'àmbit nacional i, de l'altra, la finalitat que no es trenqui la continuïtat de l'acció dirigida a garantir la seguretat ciutadana i l'eficàcia en la lluita contra l'actuació d'organitzacions o elements terroristes.

En virtut d'això, en ús de l'autorització indicada a l'article vuitanta-sis de la Constitució i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia vint-i-tres de novembre de mil nou-cents setanta-nou,

DISPOSO:

Article primer.—Els apartats a) i c) del paràgraf u de l'article quart del Reial decret llei u/mil nou-cents setanta-set, de quatre de gener, queden redactats de la manera següent:

«a) Els de falsificació de moneda metàl·lica i bitllets de l'Estat i banc; els de tràfic monetari, compresos als articles dos-cents vuitanta-tres al dos-cents noranta del Codi penal i a la Llei de delictes monetaris de vint-i-quatre de novembre de mil nou-cents setanta-vuit; els compresos al capítol I del títol II del llibre II del Codi penal i els inclosos als articles dos-cents quaranta, dos-cents quaranta-u i dos-cents quaranta-quatre del mateix text legal en els supòsits tipificats en aquests tres últims articles quan es cometin utilitzant mitjans de comunicació social o qualsevol altre que faciliti la publicitat.»

«c) Els de tràfic il·lícit de drogues tòxiques o estupefaents, frauds alimentaris i de substàncies farmacèutiques o medicinals, els relatius a la corrupció i prostitució que siguin comesos per bandes o grups organitzats, així com els d'escàndol públic, quan es realitzin per mitjà de publicacions, pel·lícules o objectes pornogràfics, sempre que tots aquests produeixin efectes en llocs pertanyents a diferents audiències provincials.»

Article segon.—Es prorroga durant un any la vigència de la Llei cinquanta-sis/mil nou-cents setanta-vuit, de quatre de desembre, de mesures especials en relació amb els delictes de terrorisme comesos per grups armats.

Article tercer.—Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat» i és aplicable a efectes processals a les causes que s'iniciïn a partir de la data esmentada.

El que disposa l'article primer queda sense efecte quan entri en vigor la futura Llei orgànica del poder judicial i es determini per llei la competència específica de la Sala Penal de l'Audiència Nacional. Així mateix la prorroga que estableix l'article segon queda sense efecte si abans de l'any entra en vigor la llei que reguli les potestats governatives especials en relació amb els supòsits previstos a l'article cinquanta-cinc, apartat dos, de la Constitució espanyola.

Madrid, vint-i-tres de novembre de mil nou-cents setanta-nou.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

29181 LLEI 40/1979, de 10 de desembre, sobre règim jurídic de control de canvis. («BOE» 298, de 13-12-1979.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta llei. Sapigüeu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sanciono:

CAPÍTOL PRIMER

Règim general de control de canvis

Article primer.

Queden sotmesos als preceptes d'aquesta llei els actes, negocis, transaccions i operacions de qualsevol índole entre residents i no residents que impliquin, o del

compliment dels quals derivin o puguin derivar, cobraments o pagaments exteriors.

Article segon.

U. Correspon al Govern en defensa dels interessos generals, d'acord amb el que disposa aquesta llei, regular els actes, negocis, transaccions i operacions a què es refereix l'article anterior.

Dos. A aquests efectes, i mitjançant la reglamentació de control de canvis, pot prohibir, sotmetre a autorització prèvia, verificació o declaració i, en general, a qualsevol tipus de control administratiu:

a) Els actes d'adquisició i disposició, realitzats per un resident, sobre béns o drets posseïts a l'estranger i els mateixos actes, referents a béns o drets posseïts a Espanya, quan l'adquirent o disposador sigui un no resident.

S'entén per béns o drets posseïts a l'estranger:

U. Els béns immobles o mobles que estan situats a l'estranger i els drets establerts sobre aquests.

Dos. Les accions, obligacions, quotes representatives de parts alíquotes de capital i participacions en general en societats i empreses domiciliades en un país estranger, així com qualsevol altre títol mobiliari.

S'entén per béns o drets posseïts a Espanya els definits al paràgraf anterior, situats a Espanya, referents a societats i empreses domiciliades a Espanya.

b) Els actes i negocis en virtut dels quals un resident resulti o pugui resultar creditor o deutor d'un no resident, i els actes de disposició realitzats sobre els drets i obligacions que se'n deriven.

c) Els actes i negocis en virtut dels quals un resident constitueixi, adquireixi o disposi d'havers en divises, o un no resident constitueixi, adquireixi o disposi d'havers en pessetes.

A aquests efectes es conceptuen com a havers els saldos de comptes oberts en banc o qualsevol altres establiments financers, o en els llibres de societats i altres entitats.

d) Els actes de cobrament i pagament entre residents i no residents.

e) La importació i exportació d'or amonedat o en barres, bitllets de banc, mitjans de pagament de qualsevol classe i, en general, títols representatius de drets, tant si estan xifrats en pessetes com en moneda estrangera.

f) La tinença en el territori espanyol per part de residents o no residents de mitjans de pagament de qualsevol classe i, en general, de títols representatius de drets xifrats en moneda estrangera, o en pessetes, per part de no residents; la tinença a l'estranger per part de residents de qualsevol d'aquests mitjans de pagament i títols, i la venda, a través del mercat espanyol de divises, dels que els residents posseeixin o adquireixin.

Article tercer.

Quan en funció del que es disposi a la reglamentació de canvis, una determinada operació s'hagi de considerar legal o autoritzada, s'entenen així mateix autoritzats el cobrament o pagament exterior corresponent i la importació o exportació dels instruments de gir o crèdits utilitzats, llevat que la reglamentació de canvis o la corresponent autorització administrativa disposin el contrari.

Article quart.

U. Són residents, als efectes d'aquesta llei, les persones físiques domiciliades en territori espanyol o que resideixin principalment a Espanya, i les persones jurídiques amb domicili social a Espanya.

Les persones físiques de nacionalitat espanyola que resideixin a l'estranger tenen la consideració de residents respecte al patrimoni constituït a Espanya amb anteriori-